

1920. Men selv om der havde svævet en Truse om Generalstrejke 10 Timer i hvert Aar, tror jeg ikke, at det helt havde ødelagt den sociale Tilstand her i Landet. Det andet Udtryk var Anarki. Det er et mærkeligt Ord i denne Sammenhæng, for naar et Land regeres af en lovlig Regering, som støtter sin Magt og Tilværelse paa et Flertal i Folketinget — og den højtærede Minister er vel fuldkommen enig med mig i, at ingen anden Regering kan tænkes her i Landet, — og naar denne Regering styrer og administrerer paa Grundlag af en Række Love, som er vedtaget af den danske Rigsdag, er det mig ubegribeligt, hvorledes det kan kaldes Anarki. Ikke des mindre har den højtærede Finansminister — han tror det maaske ikke, naar det er mig, der siger det —, men han har virkelig sagt, at Tilstanden inden hans Tiltræden var Anarki og Generalstrejke. Det lyder jo ganske net, men nogen Sandhed kan jeg oprigtig talt ikke se, der er deri. Jeg stiller dette op ogsaa mod den Ytringsform, den Maade, hvorpaa den højtærede Minister har diskuteret med mig i Dag. Jeg kan sige, at det har altid været mig en Fornøjelse at diskutere med den højtærede Finansminister. Ihvorvel vi er Modstandere og har været det i saa mange Aar — jeg er næsten lige saa gammelt Medlem af Rigsdagen som den højtærede Minister —, har dette efter min Mening aldrig sat et uheldigt Præg paa Diskussionen.

Jeg har endnu en Bemærkning at gøre til den ærede Ordfører for Partiet Venstre, Formanden for Finansudvalget (Ejsing). Det ærede Medlem sagde, at Landstinget havde ikke fraveget sit Krav om at kunne behandle Finanslovsforslaget. Nej, det er ganske rigtigt formelt. Formelt kan man sige, at Landstinget staar med den samme Ret til at behandle Finansloven og kan udøve denne Ret, men reelt behøver den ærede Ordfører blot at se, hvorledes det gaar i Dag. Vi staar her med en vigtig Finanslov, for saa vidt vi nu indtræder i en ny Periode; men Enkeltheder taler vi ikke om, Finansloven taler vi heller ikke om, nej, vi taler om noget ved Siden af, og det er vi nødt til, for til syvende og sidst har vi her i Tinget intet at gøre med Finansloven. Landstingets staaende Finansudvalg beskæftiger sig ikke med den kommende Finanslov, undtagen maaske for ganske enkelte Punkters Vedkommende.

Til sidst vil jeg gerne bede den højtærede Finansminister om en Forklaring. Jeg siger det ved denne Lejlighed, fordi det er muligt, at Valutaforslagene ikke

kommer til Behandling her, saa at vi ellers ikke kan komme til at diskutere Spørgsmaalet. Jeg hørte den højtærede Minister sige, at det afgørende for at løse Spørgsmaalet var, at der var Balance paa Statsregnskabet. Dernæst henviste Ministeren til de Forslag, han havde gennemført med Hensyn til Toldforhøjelser, som efter hans Mening vilde indskrænke Indførselen og derigennem Forbruget. Saa vil jeg da gerne spørge den højtærede Finansminister: hvorfor har det ikke virket? Kronen er jo nemlig upaavirket af Balancen i Statshusholdningen. Hvis den højtærede Minister vil svare: Ja, men Balancen er ikke naaet endnu, den foreligger ikke paa Statsregnskabet, end ikke paa det foreliggende Finanslovsforslag, skønt man kan sige, at den er der paa Forslaget for 1924—25, vil jeg dertil svare, at det kommer ikke an paa, om Statsregnskabet er færdigt og afløvet, men paa, om det reelle Forhold er det, at Staten kan dække sine Udgifter af sine Indtægter, og det er det, den højtærede Minister paa- staar, at den nu kan gøre. Og den Balance, der skal blive, skulde jo altsaa paavirke Kronen. Den kan ikke paavirkes af selv et Underskud paa 20 Mill. Kr. — det er ganske umuligt, at et saa ringe Beløb kan paavirke den danske Kronens Værdistilling. Men naar nu disse Toldforhøjelser er gennemført, naar Kursegaliseringsfonden er gennemført, hvordan gaar det da til, at Kronen ikke retter sig derefter? Det er jo den højtærede Ministers Stilling i denne Sag, at han arbejder saaledes, at der sørges for den danske Krones Styrkelse. Men det hjælper altsaa ikke det mindste, Kronen gaar nedad, der er ikke sket det, som der burde være sket ved disse Foranstaltninger, at den hævede sig, tværtimod. Jeg kan derfor ikke andet end bede den højtærede Minister forklare det Fænomen, at naar der er sket alt det fra Regeringens Side, som den anser for nødvendigt — jeg ved godt, at der nu er stillet Forslag om andre Forholdsregler, men de Forholdsregler, der er truffet, maa vi dog tænke os har virket i nogen Maade —, har det slet intet virket, Kronen er tværtimod gaaet den anden Vej. Maa jeg endnu føje til, at den højtærede Minister gør i alt Fald det radikale Venstre nogen Uret, naar han siger, at han slet ikke har fundet Lydhørhed for sine Forslag. Jeg tør for mit og mit Partis Vedkommende sige, at en vis Villighed til at diskutere den saakaldte Valutaydelse har der virkelig været hos det radikale Parti. Jeg har ikke kunnet give det Udtryk her i Tinget, men jeg har gjort det andetsteds.